

Podivná hra

Anton Cisik
Louziana, Prievidza

♩ = 140

1. Každé slovo je akorana nožom, kaž-dý
do-tyk ako úder pás - ťou, den-ne sa stre-tá-va-me a mi-lu-je-me, a
stá-le viac sa roz-chá-dza-me. Ho-di-ny me-ra-jú čas na-šich ži-vo-tov a
po-čí-ta-jú, čo má-me za se-bou, ty len ml-číš a o-či prázd-ne
máš. 2. Každé máš. Refrén Ja som tým, kto-rý ti zo-bral aj
zby-tok tvo-jich snov. Dnes som sám a-ko žo-brák a
blú-dim tem-no-tou na pred - mes-tí sta-rých u-líc. Tam svoj do-mov mám, tak a-ko
ty, som sám, na-ko-niec ča-kám. Ak ma máš d'a-lej trá-piť, tak to
rad-šej hneď o-díd'. bu-demsám nieš' svoj kríž, ty so mnou ne-mu-síš.

2. Každé slovo uviazne v sieti,
ako hlúpa ryba ktorá naletí,
všetko sa mi dnes iné zdá,
ty si dáma a ja som kráľ.
Partiu podivnú spolu hráme
a skóre je nám neznáme,
si na konci síl a na svoj mat čakáš.

3. Dobré viem, čo si myslíš,
si ako ja a ty to cítiš,
ako sa trhá niť našich túžob,
ako sa potápa naša loď.
Hodiny merajú čas našich životov,
my to už máme za sebou,
už len mlčíš a oči prázdne máš.